

Klagandens andra grund avser att förstainstansrätten har tillämpat begreppet fördel felaktigt när den inte gjorde en helhetsbedömning av samtliga bestämmelser i den skattemässiga undantagsordningen. Genom ordningen, som infördes genom lag nr 90-568 reglerades två specifika skattesituationer: den ena avser "schablonskatt" under åren 1991-1993 och medförde att klaganden överbeskattades i förhållande till allmänna skatterättsliga regler och den andra situationen avser de allmänna skatterättsliga regler som gällde mellan 1994 och 2002 och som ledde till en positiv skatteeffekt för klaganden. Genom att inte ha jämfört hela den skattemässiga undantagsordningen med allmänna skatterättsliga bestämmelser för *båda perioderna* har rätten gjort sig skyldig till flera rättsliga fel.

Klagandens tredje grund avser att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts, eftersom förstainstansrätten inte godtog att kommissionens tystnad avseende skatteordningen i beslutet till La Poste av den 8 februari 2005 hade kunnat ge upphov till en förväntan hos klaganden att stödåtgärderna var förenliga med bestämmelserna om statligt stöd. Förstainstansrätten beaktade inte heller vissa exceptionella omständigheter i det enskilda fallet som skulle kunna motivera att principen om skydd för berättigade förväntningar tillämpades.

Klagandens fjärde grund avser att den överklagade domen saknar tillfredställande motivering, eftersom förstainstansrätten ersatte sin egen motivering med kommissionens när den prövade klagandens argument att principen om att stödordningar ska preskriberas hade åsidosatts. Enligt klaganden borde preskriptionsfristen i artikel 15.1 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾ ha beräknats med den 2 juni 1990 som utgångspunkt, vilket är den dag som den aktuella ordningen infördes genom lag nr 90-568, och inte från den dag när stödet faktiskt utbetalades till mottagaren.

Klagandens femte och sista grund avser slutligen att förstainstansrätten har begått ett rättsligt fel genom att slå fast att kommissionen, utan att åsidosätta rättsäkerhetsprincipen, hade kunnat beräkna stödets storlek utifrån en viss tidsperiod (ett intervall) och förordna om att stödet skulle återbetalas även om det inte var möjligt att avgöra vilken verklig fördel som klaganden skulle kunna få av stödet. Förstainstansrätten har dessutom inte prövat samtliga argument som klaganden har anfört med innebörden att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 5 mars 2010 — European Air Transport SA mot Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale och Région de Bruxelles-Capitale

(Mål C-120/10)

(2010/C 148/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: European Air Transport SA

Motpart: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale och Région de Bruxelles-Capitale

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "driftsrestriktioner" i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen ⁽¹⁾ tolkas så, att det omfattar bestämmelser vari fastställs gränser för buller som uppmätts på marken vilka ska iaktas när flygplan flyger över områden intill flygplatsen, och varvid den som överskrider dessa bullergränser kan åläggas en sanktion, med beaktande av att luftfartygen är skyldiga att respektera rutterna och att följa de regler vid start och landning som fastställs av andra administrativa myndigheter utan hänsyn till dessa bullergränser?
2. Ska artiklarna 2 e och 4.4 i samma direktiv tolkas så, att "driftsrestriktioner" ska "utgå ... från prestanda", eller är det enligt dessa bestämmelser tillåtet att i andra bestämmelser om miljöskydd föreskriva begränsningar för tillträde till flygplatsen beroende på bullernivån som uppmätts på marken, vilka ska iaktas när flygplan flyger över områden intill flygplatsen och varvid den som överskrider dessa bullergränser kan åläggas en sanktion?
3. Ska artikel 4.4 i samma direktiv tolkas så, att den innebär ett förbud mot bestämmelser, utöver dem om driftsrestriktioner som utgår från prestanda som baserar sig på luftfartygets bullerprestanda, om miljöskydd vari fastställs gränser för buller som uppmätts på marken vilka ska iaktas när flygplan flyger över områden intill flygplatsen?

4. Ska artikel 6.2 i samma direktiv tolkas så, att den innebär ett förbud mot bestämmelser vari fastställs gränser för buller som uppmätts på marken vilka ska iaktas när flygplan flyger över områden intill flygplatsen, och varvid den som överskrider dessa bullergränser kan åläggas en sanktion, när bestämmelserna kan komma att överträdas av flygplan som uppfyller normerna i volym I, del II, kapitel 4 i bilaga 16 till konventionen angående internationell civil luftfart?

(¹) EGT L 85, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 8 mars 2010 — Waltraud Brachner mot Pensionsversicherungsanstalt

(Mål C-123/10)

(2010/C 148/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Waltraud Brachner

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4 i direktiv 79/7/EEG (¹) tolkas så, att systemet med årlig indexreglering av pensioner (värdesäkring) som föreskriv i lagen om reglerad pensionsförsäkring också omfattas av förbudet mot diskriminering i artikel 4.1 i detta direktiv?
2. För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 4 i direktiv 79/7/EEG tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse om årlig indexreglering av pensionen, enligt vilken en viss grupp av personer som uppbär små pensioner eventuellt kommer i åtnjutande av en

mindre höjning än andra pensionärer, när 25 procent av de manliga, medan 57 procent av de kvinnliga pensionärerna påverkas negativt av denna bestämmelse och sakliga skäl härför saknas?

3. För det fall fråga 2 besvaras jakande:

Kan diskriminering som drabbar kvinnliga pensionärer i samband med den årliga höjningen av deras pensioner rättfärdigas med att de går i pension tidigare och/eller att de uppbär pension under längre tid och/eller att riktvärdet för en lagstadgad minimiinkomst (riktvärdet för utjämningsstillägget) har höjts oproportionerligt, när pensionärernas andra egna inkomster och med dem sammanlevande makars inkomster ska beaktas enligt bestämmelserna om beviljande av en lagstadgad minimiinkomst (utjämningsstillägg), medan andra pensionärers pensioner höjs utan att andra egna inkomster eller sådana makars inkomster har beaktas?

(¹) Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Bruxelles den 12 mars 2010 — Corman SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Mål C-131/10)

(2010/C 148/22)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Corman SA

Svarande: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)